

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl ve veřejném zasedání dne 15. listopadu 2022 o **odvolání obžalovaného** [REDAKCE], **narozeného** [REDAKCE] v [REDAKCE], trvale bytem [REDAKCE] proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 12. září 2022, č. j. 2 T 63/2022 – 184,

takto:

Odvolání obžalovaného se podle § 256 tr. řádu zamítá.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem okresního soudu byl obžalovaný [REDAKCE] odsouzen pro přečin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Za tento přečin mu okresní soud uložil trest odnětí svobody v trvání sedmi měsíců, jehož výkon podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku podmíněně odložil na zkušební dobu dvaceti měsíců. Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku dále obžalovanému uložil i trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení všech motorových vozidel na dvacet měsíců.
2. Uvedeného přečinu se podle skutkových zjištění okresního soudu dopustil obžalovaný tím, že dne [REDAKCE] 2022 v době okolo 05:30 hodin řídil po veřejných komunikacích na trase [REDAKCE] [REDAKCE] po požití alkoholických nápojů, kdy nebyl způsobilý náležitě ovládat motorové vozidlo, a nacházel se ve stavu střední opilosti s koncentrací etylalkoholu v krvi 2,06 g/kg, osobní motorové vozidlo tovární značky Ford [REDAKCE], registrační značky [REDAKCE], evidované na osobu [REDAKCE] kdy v čase okolo 06:00 hodin při jízdě po pozemní komunikaci na silnici číslo [REDAKCE] ve směru od [REDAKCE] na [REDAKCE] nepřizpůsobil rychlost jízdy svým schopnostem a vlastnostem vozidla, neboť při projíždění táhlé pravotočivé zatačky u kilometru [REDAKCE] v katastru obce [REDAKCE] v důsledku svého ovlivnění alkoholem a únavy ztratil kontrolu nad vozidlem a začal s ním zvolna přejíždět z pravého do souběžného levého jízdního pruhu, kde vozidlo uvedl do přetáčivého smyku, při němž nejprve narazil přední částí vozidla do středových svodidel u komunikace, od těch se s vozidlem odrazil zpět do prostoru vozovky a zadní částí vozidla narazil do silničních svodidel po pravé straně vozovky, kde se zastavil. Následně řádně tuto událost – dopravní nehodu – neoznámil a nezůstal na místě, ale odjel do [REDAKCE], kde vozidlo odstavil na parkovišti u [REDAKCE], a usnul. Zde byl také následně v dopoledních hodinách dohledán policií a vyzván k odbornému měření alkoholu v dechu, kdy v čase 09:25 hodin u něho bylo zjištěno 1,25 promile alkoholu v dechu, v čase 09:30 hodin u něho bylo zjištěno 1,11 promile alkoholu v dechu a v čase 09:37 hodin u něho bylo zjištěno 1,46 promile alkoholu v dechu, následně se podrobil lékařskému vyšetření spojenému s odběrem krve, jejímž rozbohem bylo zjištěno, že jeho krevní vzorek odebraný v čase 10:05 hodin obsahuje 1,51 g/kg etylalkoholu a vzorek odebraný v čase 11:05 hodin obsahuje 1,36 g/kg etylalkoholu. Při dopravní nehodě vznikla hmotná škoda na svodidlech ve vlastnictví majitele Ředitelství silnic a dálnic ČR, IČ: 65993390, v blíže neurčené výši a na osobním vozidle tovární značky Ford [REDAKCE] majitelky [REDAKCE] vznikla škoda vyčíslená na částku 13 000 Kč.
3. Proti vyhlášenému rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání zaměřené do výroků o vině i trestu. Obžalovaný namítl, že nebylo přesvědčivě prokázáno, že by vozidlo řídil pod výrazným vlivem alkoholu. Při jízdě nebyl zastaven policií a míra ovlivnění alkoholem nebyla zjišťována v době řízení či bezprostředně po skončení jízdy. Obžalovaný poukázal na celou řadu

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]

judikátů a právních názorů zaměřených na prokazování viny a rozhodování v případě pochybností ve prospěch obžalovaného i na povinnosti dopadající na orgány činné v trestním řízení z pohledu prokazování viny.

4. Obžalovaný namítl, že nebylo přípustné použít jako důkazy výpovědi policistů, kteří měli jako svědci popisovat, co jim obžalovaný řekl. Pokud prováděli šetření k případnému podezření, nelze vyjádření tlumočená policisty použít jako důkaz. Pokud by okresní soud vyvodil právní závěry o vině ze skutkových zjištění získaných ze svědeckých výpovědí policistů, došlo by k porušení ústavně zaručeného práva na spravedlivý proces. V posuzované věci policisté v zásadě ani nezajistili místo činu, v tomto případě vozidlo, a jejich tvrzení pokládá obžalovaný za nelogická a nevěrohodná. Před výslechem si zřejmě přečetli původně sepsané úřední záznamy a v jejich duchu pak jako svědci vypovídali. Pokud měli zmiňovat, že žádné obaly od alkoholického nápoje ve vozidle neviděli, pak takové tvrzení svědka, který nic neviděl, nemůže vyvracet možnost, že ve vozidle byla případně láhev od alkoholu. Podle obžalovaného tak neexistují žádné důkazy, které by prokazovaly naplnění skutkové podstaty uvedeného přečinu. Vypracovaný znalecký posudek vycházel pouze z různých předpokladů, nestál na objektivních důkazech a nemůže rovněž prokazovat vinu obžalovaného. Nebylo tak spolehlivě prokázáno, že by obžalovaný řídil vůbec pod vlivem alkoholu nebo případně, že by hladina alkoholu v jeho krvi v době jízdy přesahovala jednu promile. Nic takového neprokazuje ani výpověď svědka [REDACTED], který se vyjadřoval pouze k tomu, co slyšel z doslechu. Výpovědi zasahujících policistů o tom, jak se měl obžalovaný na místě vyjadřovat, nelze jako důkazy použít, znalecký posudek vychází z pouhých domněnek. Z uvedených důvodů obžalovaný navrhl, aby krajský soud napadený rozsudek zrušil a poté jej zprostil obžaloby, popř. věc vrátil okresnímu soudu k novému projednání a rozhodnutí. Pokud by soud dovodil, že obžalovaný řídil po požití alkoholu, pak nebyla bez pochybností prokázána hladina dosahující jednoho promile a věc by mohla být posouzena nejvýše jako přestupek.
5. Intervenující státní zástupce navrhl odvolání obžalovaného jako nedůvodné zamítnout.
6. Z podnětu odvolání obžalovaného krajský soud ve smyslu § 254 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost všech jednotlivých výroků rozsudku a zároveň přezkoumal i správnost postupu řízení, které vydání rozsudku předcházelo. Poté dospěl k závěru, že odvolání obžalovaného není důvodné.
7. Z provedených důkazů vyplývá, že obžalovaný po jízdě z [REDACTED] do [REDACTED], během níž měl s vozidlem havarovat a poškodit jím řízený automobil a svodidla, dojel do [REDACTED], kde zastavil na parkovišti v blízkosti prodejny [REDACTED] a obchodního centra [REDACTED]. Uvedené místo, kde obžalovaný s vozidlem zaparkoval, je snímáno kamerou a záznamem z ní byl jako důkaz zajištěn. Z tohoto kamerového záznamu je přitom patrné, že od momentu, kdy vozidlo zaparkovalo, do doby, než se na místo dostavila policie, která posléze vzbudila obžalovaného spícího ve vozidle, nikdo z uvedeného vozidla nevystoupil, dveře vozidla se neotevřely, což vylučuje možnost, že by si obžalovaný někam došel pro alkohol nebo si ho jinak na tomto místě opatřil. Obžalovaný sice vypovídal v tom smyslu, že alkohol měl ve vozidle již z dřívějšíka, ale neměl ani možnost, pokud z vozidla nevystoupil, lahve či plechovky od alkoholu odstranit. V souvislosti s šetřením dopravní nehody, kterou měl obžalovaný předchozí jízdou způsobit, kdy na vozidle bylo zjevné poškození, prováděli policisté ohledání nejen toho místa, kde byla poškozena svodidla, ale zároveň ohledávali i samotné vozidlo poškozené na více částech. Z protokolu o ohledání a z výpovědi zasahujících policistů přitom jednoznačně vyplývá, že ve vozidle se nenacházely žádné obaly od alkoholu, žádné láhve či plechovky. Na posouzení této otázky se policie přímo zaměřovala a v protokolu o ohledání proto výslovně uvedla, že ve vozidle byla pouze jedna plastová láhev perlivé vody Magnesia o objemu 1, 5 l, její obsah byl zkontrolován a bylo vyloučeno, že by měla obsahovat jakýkoliv alkohol. Obžalovaný ostatně mluvil o tom, že pil z láhve rumu a dále že pil pivo.

8. Argumentace obžalovaného, že alkohol konzumoval až po nehodě, byla tedy provedenými důkazy jednoznačně a přesvědčivě vyvrácena. Od zastavení vozidla obžalovaný evidentně vozidlo neopustil. Pokud tvrdil, že konzumoval alkohol a obaly od něj měly zůstat ve vozidle, pak při ohledání vozidla nic takového nalezeno nebylo a z protokolu o ohledání v souvislosti s šetřením uváděné dopravní nehody je patrné, že policie se speciálně zaměřila na ověření, zda se v poškozeném vozidle, v němž se nacházel v době zákroku obžalovaný silně ovlivněný alkoholem, nenachází nějaké alkoholické nápoje nebo prázdné nádoby od alkoholu. Za těchto okolností bylo možné přesvědčivě dovodit, že obžalovaný musel alkohol konzumovat již před jízdou a provedením dechových zkoušek, následného odběru krve a vypracováním znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství pak bylo spolehlivě prokázáno, že v době řízení vozidla hladina alkoholu v krvi obžalovaného dosahovala hodnoty, která značně a zřetelně převyšovala hranici, kdy žádný řidič není schopen bezpečného řízení vozidla.
9. Za těchto okolností i s přihlédnutím k nehodě, kterou obžalovaný způsobil při řízení vozidla z [REDAKCE] do [REDAKCE], dospěl oprávněně okresní soud k závěru, že svým jednáním se obžalovaný dopustil přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst. 1, odst. 2 písm. a) tr. zákoníku.
10. Při přezkoumání výroku o trestu bylo možné konstatovat, že obžalovanému byl uložen velmi mírný trest, který se jeví spíše jako shovívavý než plně odražející všechny významné okolnosti posuzované věci. Obžalovanému lze nepochybně přiznat polehčující okolnost dosavadního řádného života a jde o osobu nižšího věku, která dosud nebyla soudně trestána. Na druhou stranu míra ovlivnění obžalovaného alkoholem zřetelně a výrazně přesáhla hranici, při které není žádný řidič schopen bezpečně řízení vozidla ovládat, a vozidlo obžalovaný řídil na poměrně delší vzdálenost, když původně se mínil vrátit z [REDAKCE] do svého bydliště v [REDAKCE] a cestu přerušil v důsledku nehody v [REDAKCE].
11. Okresní soud s ohledem na polehčující okolnosti obžalovanému uložil velmi mírný trest, totiž trest odnětí těsně nad spodní hranicí trestní sazby, jehož výkon podmíněně odložil na kratší zkušební dobu, a ten doplnil trestem zákazu činnosti v podobě zákazu řízení motorových vozidel. Řízení vozidla pod výrazným vlivem alkoholu patří k jednáním, která velmi závažným způsobem ohrožují bezpečnost silničního provozu, jde o flagrantní porušení základních povinností řidiče a i s ohledem na míru ovlivnění alkoholem zjištěnou v konkrétním případě pak vznikly pádné důvody k tomu, aby byl obžalovaný postížen i trestem zákazu činnosti v podobě zákazu řízení motorových vozidel. Tento trest okresní soud uložil na dobu dvaceti měsíců, tedy mírně nad spodní hranicí zákonné výměry stanovené pro tento druh trestu, a s ohledem na povahu spáchané trestné činnosti a míru ovlivnění alkoholem rozhodně nelze trest zákazu činnosti, který nebyl uložen ani na dobu dvou let, pokládat za trest nepřiměřeně přísný. Není tedy možné dovozovat, že by byl uložen obžalovanému trest nepřiměřeně přísný, neodpovídající hlediskům významným pro stanovení druhu a výměry trestu ve smyslu § 38 a § 39 tr. zákoníku.
12. S ohledem na výše uvedené tak odvolací soud dovodil, že není důvod rušit či měnit výroky o vině a trestu, a proto odvolání obžalovaného podle § 256 tr. řádu jako nedůvodné zamítl.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí **není** řádný opravný prostředek přípustný.

Nejvyšší státní zástupce a obžalovaný však mohou proti tomuto rozhodnutí podat dovolání. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Dovolání se podává u okresního soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, a to do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. Navrácení lhůty k podání dovolání není přípustné. Dovolání jen proti důvodům rozhodnutí není přípustné.

O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud ČR v Brně.

V dovolání musí být vedle obecných náležitostí podání (§ 59 odst. 3 tr. řádu) uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) nebo § 265b odst. 2 tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Pardubice 15. listopadu 2022

JUDr. Aleš Holík v. r.
předseda senátu